

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **M.P.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.3.2011, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.3.2011, č. j. žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. ze dne 15.11.2010. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zvýšila účastníku řízení od 1.6.1998 starobní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů tak, že starobní důchod přiznaný k 1.6.1998 činí 7.319,-Kč měsíčně. V námitkách účastník řízení žádal nový přepočtení výše starobního důchodu proto, že v roce 1999 požádal o starobní důchod s datem přiznání od 1.6.1998 a o uvolnění výplaty od téhož data. Nesouhlasí proto s tím, že by požádal o starobní důchod od 30.6.1996, nýbrž žádal o výpočet důchodu „postaru“ ke dni vzniku nároku na důchod podle mimořádného opatření č. 465/1968 Sb., s tím, že dobu od 30.6.1996 do 31.5.1998 si zvolil pro zvyšování nároku na starobní důchod a výplatu důchodu od tohoto data nežádal. Při zavedení nového systému výpočtu důchodů po 1.1.1996 a jejich valorizace, se začaly projevovat rozdíly v hornických důchodech, čemuž mohl zamezit princip dvojího výpočtu důchodu a to podle nových a starých právních předpisů a přiznat důchod vyšší. Tento způsob výpočtu žalovaná provedla až na jeho žádost a vypočetla výši důchodu podle předpisů k 31.12.1995. Dále namítal, že při přepočtu starobního důchodu podle příkazu ministra práce a sociálních věcí č. 27/2003 Sb., platného od 1.4.2004 ČSSZ nepostupovala správně, neboť při zvyšování důchodu v období od 1.1.1996 měla žalovaná navyšovat procentní výměru jeho starobního

důchodu tak, jako by byl přiznán ke dni 31.12.1995. Dále účastník řízení namítal, že s účinností od 1.4.1996 mu ČSSZ stanovila základní výměru starobního důchodu ve výši 920,-Kč podle nařízení vlády č. 19/1996 Sb., ale opomněla k témuž datu valorizovat o 8% i procentní výměru starobního důchodu ve výši 4.505,-Kč a ponechala ji ve výši výpočtu k 31.12.1995. Účastník řízení dále namítal, že na základě žádosti o přepočtení starobního důchodu z října 1999 mu ČSSZ stanovila tzv. redukovaný průměrný měsíční výdělek podle zák. č. 100/1988 Sb., aniž měla oporu v právním předpise. Zvýšení procentní výměry za dobu od 30.6.1996 do 31.5.1998 o 7% redukovaného průměrného měsíčního výdělku, tj. o 285,-Kč měsíčně, je pro něho částka nepřijatelná, neboť je stanovena podle zák. č. 100/1988 Sb., ač je důchod přiznáván podle zákona o důchodovém pojištění. Další námitka směřovala do způsobu zvyšování procentní výměry starobního důchodu podle předpisů o zvyšování, kdy ČSSZ valorizovala jeho důchod, jakoby byl přiznán od 1.1.1996 a nikoliv k datu 31.12.1995, což bylo napraveno až žádostí o nový přepočtení starobního důchodu podle příkazu ministra práce a sociálních věcí č. 27/2003 Sb. Poslední námitka směřovala do rozsahu doplacení starobního důchodu od 1.1.2006 do 11.12.2010, přičemž účastník řízení požaduje doplatit rozdíl od roku 1998, nikoliv pouze v rozsahu tří let podle čl. II zák. č. 306/2008 Sb. ČSSZ k uvedeným námitkám uvedla, že dne 30.6.1999 účastník řízení podal žádost o starobní důchod s datem přiznání od 1.6.1998 a o této žádosti rozhodla dne 1.10.1999 a přiznala žalobci od 1.6.1998 starobní důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění v jeho znění účinném do 30.6.1998. ČSSZ postupovala v souladu s ust. § 71 odst. 1, 4 zákona o důchodovém pojištění a provedla výpočet podle předpisů platných ke dni 31.12.1995, tak i podle předpisů platných po 31.12.1995. Porovnáním výše takto vypočtených procentních výměr starobního důchodu zjistila, že procentní výměra vypočtena na základě zákona o důchodovém pojištění je vyšší, než procentní výměra vypočtena podle zákona č. 100/1998 Sb., a přiznala účastníku řízení od 1.6.1998 starobní důchod ve výši 6.579,-Kč. V žádosti ze dne 20.10.1999 účastník řízení požádal o změnu data přiznání starobního důchodu od 30.6.1996 podle mimořádného opatření č. 465/1998 Sb., s účinností od 1.6.1998. Dne 6.1.2000 vydala ČSSZ další rozhodnutí, jímž přiznala od 30.6.1996 v souladu s ust. § 71 odst. 1, 4 zákona o důchodovém pojištění starobní důchod podle právních předpisů platných do 31.12.1995, čímž ovšem došlo také ke změně rozhodných skutečností pro výpočet starobního důchodu (změna rozhodného období pro výpočet osobního vyměřovacího základu a pro výpočet neredukovaného průměrného měsíčního výdělku) a procentní výměra vypočtená na základě zák. č. 100/1988 Sb., k 31.12.1995 byla vyšší, než podle zákona o důchodovém pojištění, a proto přiznala účastníku řízení novou výši starobního důchodu. Rozhodnutím ze dne 15.11.2010 ČSSZ zvýšila od 1.6.1998 starobní důchod, ale podle čl. II. bod 14 zák. č. 306/2008 Sb., se za dobu před 1.1.2009 doplatí důchod ve výši, v níž správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými k 31.12.2008, tj. nejvýše 3 roky nazpět od dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení. Důvodem pro zvýšení starobního důchodu bylo chybné stanovení výše starobního důchodu v rozhodnutí ze dne 6.1.2000. V tomto rozhodnutí byla správně stanovena procentní výměra starobního důchodu ve výši 4.505,-Kč měsíčně ke dni vzniku nároku na starobní důchod, nebylo však započteno 7% zvýšení za dobu dalšího zaměstnání. ČSSZ v napadeném rozhodnutí dále popsala postup při novém výpočtu starobního důchodu po provedené změně výše procentní výměry starobního důchodu s tím, že procentní výměra důchodu vypočtená podle zák. č. 100/1988 Sb., byla vyšší, než vypočtená podle zákona o důchodovém pojištění, neboť činila 4.505,-Kč a základní výměra 920,-Kč. Od 1.6.1998 tak činil jeho starobní důchod 7.319,-Kč. Pokud se týká námitky zvýšení důchodu za další zaměstnání žalovaná uvedla, že

na základě žádosti účastníka řízení z 1.10.1999 byla vypočtena nová výše starobního důchodu k 30.6.1996 při změněných rozhodných skutečnostech podle zák. č. 100/1988 Sb., ve znění do 31.12.1995, neboť byla vyšší a zvýšení důchodu po nároku provedla podle pravidel v zák. č. 100/1988 Sb. Procentní výměra byla pak zvyšována podle jednotlivých nařízení vlády od č. 19/1996 Sb., až č. 129/1997 Sb., a činila 6.059,-Kč k a 30.6.1998 základní výměra k témuž data 1.260,-Kč, celkem starobní důchod činil 7.319,-Kč. Podle následných nařízení vlády se zvyšovala procentní výměra starobního důchodu podle toho, zda se jednalo o důchod přiznaný před 1.1.1996 nebo po 1.1.1996, jak tomu bylo u účastníka řízení. Příkazem ministra práce a sociálních věcí č. 27/2003 Sb., ČSSZ provedla úpravu výše starobního důchodu podle jednotlivých nařízení tak, jakoby byl důchod přiznaný do 31.12.1995, neboť procentní výměra stanovena podle předpisů platných ke dni 31.12.1995 nedosahovala k tomuto dni 5.100,-Kč. Úprava byla ovšem přípustná pouze od 1.1.2004. K 1.1.2004 byla procentní výměra starobního důchodu upravena na částku 8.937,-Kč podle konkrétních jednotlivých nařízení, jak je uvedeno v rozhodnutí. Následně pak podle jednotlivých nařízení vlády od č. 337/2003 Sb., až po č. 363/2008 Sb., byla provedena úprava tak, že od ledna roku 2009 činila výše starobního důchodu 13.905,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že nejvyšší výměra starobního důchodu podle § 24 zák. č. 100/88 Sb., neměla být omezena částkou 3.250,-Kč, poněvadž jeho odchod do důchodu při dosažení 50-ti let věku umožnilo mimořádné opatření vlády č. 465/1968 Sb. Omezující částka 3.250,-Kč se týká horníků odcházejících do důchodu v 55-ti letech, na jeho případ měl být aplikován § 24 odst. 1 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb., stanovující nejvyšší výměru starobního důchodu ve výši 3.800,-Kč, kterou nepřevýšil. Dále namítal, že mu ČSSZ nezapočetla 1 rok zaměstnání a místo za 32 let zaměstnání po dosažení 18-ti let věku, mu započítala pouze 31 roků a zkrátila tak výpočet o další 2%. Rozhodnutím ze dne 10.8.2010 bylo odmítnuto započtení 1 roku, když v letech 1960 – 1961 ukončil devátou třídu základní školy s tím, že tato doba byla započítávána do odpracovaných let v důsledku výpočtu důchodu podle starých právních předpisů, a tudíž na zvýšení důchodu o 1,5% nemá nárok, neboť mu byl započten a zvýhodněn do doby zaměstnání po 18-ti roku věku. Procentní část důchodu měla být valorizována podle jednotlivých nařízení vlády o příslušná procenta vztahujících se na procentní výměru důchodu přiznaných před 1.1.1996, neboť jemu takto byla procentní výměra vypočtena a přiznána. K nápravě došlo od 1.1.2004, kdy se přepočítaly hornické důchody podle příkazu ministra práce a sociálních věcí č. 27/2003 Sb., od kdy se pak důchody zvyšovaly, jakoby byly přiznány před 1.1.1996. Je přesvědčen, že mu náleží dorovnání od 1.6.1998 až po 11.1.2000 k již k vyplaceným částkám uvedeným v rozhodnutí ze dne 1.10.1999 a 6.1.2000. Podle žalobce žalovaná nesprávně aplikovala příkaz č. 27/2003 Sb., neboť ČSSZ navyšovala podle jednotlivých nařízení vlády 4.900,-Kč ke dni přiznání důchodu k 1.6.1998 a chybí valorizační zvýšení ke dni 1.6.1998, kdy měla být procentní výměra důchodu 6.059,-Kč vypočtena z procentní výměry 4.900,-Kč přiznané k 31.12.1995. Dále v žalobě nastínil způsob přepočítání procentní výměry. Dále žalobce projevil nesouhlas s obdobím doplacení důchodu do správné výše způsobené omezením s tím, že se v jeho případě jedná o nesprávný postup orgánu sociálního zabezpečení, a proto by měl být důchod doplacen v období od jeho přiznání a vyplacení. Žalobce navrhl, aby na základě těchto žalobních námitek soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 14.7.2011 uvedla, že žalobní body korespondují s uplatněnými námitkami, s nimiž se vypořádala podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, odkázala na ně a navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.

Vzhledem k vyjádření žalobce při jednání dne 21.2.2012 soud vyžádal další podrobnější vyjádření žalované.

Ve vyjádření ze dne 31.5.2012 žalovaná uvedla, že žalobce dosáhl důchodového věku podle opatření vlády č. 345/1968 Sb., (správně má být č. 465/1968 Sb.,) ve věku 50-ti let, tj. 30.6.1996. Pokud se týká maximální výše starobního důchodu, tedy hranice 3.800,-Kč či 3.250,-Kč, žalovaná trvá na tom, že správně aplikovala § 24 odst. 1 písm. b) zák. č. 100/1988 Sb., a se zvýšením této částky podle § 2 zák. č. 76/1995 Sb., o 1.255,-Kč činila procentní výměra starobního důchodu ke dni jeho přiznání 4.505,-Kč měsíčně. ČSSZ správně zhodnotila 31 roků zaměstnání po dosažení 18. roku věku. Celková doby pojištění zaměstnance do 30.6.1996 činila 35 roků a 300 dnů, přičemž pro zvýšení procentní výměry starobního důchodu je rozhodná doba zaměstnání po dosažení 18. roku věku. Žalobce do 18-ti let odpracoval 1.398 dnů, po dosažení 18-ti let 11.677 dnů pojištění, tj. 31 roků a 362 dnů. Dále žalovaná popsala výpočet výše starobního důchodu podle zák.č. 100/1988 Sb., podle § 12 zákona upravila průměrný měsíční výdělek na částku 4.067,-Kč a důchod stanovila ve výši 82% průměrného měsíčního výdělku, tj. 3.335,-Kč, přičemž nejvyšší výměra podle § 24 činí 3.250,-Kč měsíčně. K této částce provedla navýšení o 38,6 % podle zákona č. 76/1995 Sb., o zvyšování vyplácených důchodů přiznávaných v roce 1995, tj. o 1.255,-Kč. Procentní výměra vypočtená ke dni přiznání starobního důchodu v souladu s § 71 odst. 1 a 4 zákona o důchodovém pojištění podle zák. č. 100/1988 Sb., činila 4.505,-Kč měsíčně. Žalovaná rozhodnutím ze dne 1.10.1999 přiznala od 1.6.1998 starobní důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění s tím, že provedla srovnávací výpočet starobního důchodu a procentní výměra vypočtená podle zák. č. 100/1988 Sb., byla nižší, než vypočtená podle zákona o důchodovém pojištění. V tomto rozhodnutí nebyl přiznaný starobní důchod vypočten dle zák. č. 100/1988 Sb. V později vydaném rozhodnutí 6.1.2000 na základě žádosti žalobce o změnu data přiznání od 30.6.1996 byl žalobci přiznán důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění, ale také byl proveden srovnávací výpočet důchodu, přičemž procentní výměra důchodu vypočtená podle zák. č. 100/1988 Sb., činí 4.505,-Kč bez 7% navýšení, neboť důchod byl přiznán od 30.6.1996 a zvýšení starobního důchodu za další činnost po nároku náleží za dobu od 30.6.1996 do 31.5.1998. Žalobce totiž dne 20.10.1999 požádal o výpočet starobního důchodu od 30.6.1996 dle mimořádného opatření č. 465/1968 Sb., s finanční účinností od 1.6.1998. Na základě tohoto podnětu bylo vydáno rozhodnutí 6.1.2000, kterým bylo vyhověno žádosti žalobce starobní důchod přiznat v souladu s § 71 odst. 1,4 zákona o důchodovém pojištění od 30.6.1996. Změnou data přiznání došlo i ke změně rozhodných skutečností pro výpočet starobního důchodu, a jelikož procentní výměra podle zák. č. 100/1988 Sb., byla vyšší (4.505,-Kč) než procentní výměra vypočtena podle zákona o důchodovém pojištění (3.777,-Kč) přiznala žalovaná žalobci od 30.6.1996 starobní důchod podle zákona o důchodovém pojištění, který byl vypočten na základě zák. č. 100/1988 Sb. Pokud se týká zvyšování důchodu za dobu zaměstnání po nároku, žalovaná nesouhlasí, že pochybila, protože starobní důchod přiznaný od 30.6.1996 rozhodnutím ze dne 6.1.2000 byl vypočten podle zákona č. 100/1988 Sb. Důchod byl zvýšen o 7% redukováného průměrného měsíčního výdělku v souladu s ust. § 23 zák. č. 100/1988 Sb. Po vzniku nároku na starobní důchod získal od 30.6.1966 do 31.5.1998 701 dnů zaměstnání,

tj. 1 rok a 336 dnů a náleží mu tudíž 7% redukováného průměrného měsíčního výdělku, tj. 7% z 4.067,-Kč, tj. 285,-Kč. Procentní výměra tak činí 3.535,-Kč, po zvýšení o 38,6% podle zákona č. 76/95 Sb., tj. o 1.365,-Kč měsíčně nově stanovená procentní výměra k 30.6.1996 činila 4.900,-Kč měsíčně. Žalovaná musela postupovat podle zák. č. 100/88 Sb., i při výpočtu částky zvýšení starobního důchodu žalobce za další zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod (1 rok a 336 dnů = 7%), protože starobní důchod byl vypočten podle tohoto zákona. Pokud se týká námitek ve vztahu k rozhodnutí ze dne 8.6.2004, jde o rozhodnutí vydané na základě pověření ministra práce a sociálních věcí a došlo jím ke zvýšení procentní výměry starobního důchodu k 1.6.1998 na částku 4.505,-Kč (procentní výměra bez navýšení). Rozhodnutí ze dne 8.6.2004 není předmětem přezkumu, bylo vydáno na základě pověření ministra práce a sociálních věcí s účinností od 1.1.2004. V podstatě šlo o to, že starobní důchody, které byly přiznány od data po 31.12.1995 podle předpisů platných do 31.12.1995 a výše procentní výměry nedosahovala 5.100,-Kč, se výše procentní výměry zvyšovala tak, jako kdyby starobní důchod byl přiznán ke dni 31.12.1995 a důchody jsou od 1.1.2004 považovány za důchody starodůchodců. Žalované není zřejmé, jak žalobce dospěl při výpočtu procentní výměry k částce 15.101,-Kč.

Pouze na okraj soud konstatuje, že rozhodnutí žalované ze dne 1.10.1999, 6.1.2000, ani rozhodnutí ze dne 10.8.2010 žalobce v minulosti nenapadl žádným opravným prostředkem, tj. žalobou či nově námitkami. Protože žalobce v žalobě nesouhlasí se způsobem výpočtu výše svého starobního důchodu shora uvedenými rozhodnutími a napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 15.11.2010, které žalovaná vydala na základě žádosti o přepočtení starobního důchodu ze dne 6.9.2010, v níž napadl výpočet svého starobního důchodu od počátku jeho přiznání, soud se při posuzování žalobních námitek žalobce soustředil na přezkoumání pouze napadeného rozhodnutí ze dne 11.3.2011 a jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 15.11.2010.

Zásadní otázka, kterou je nutno se zabývat, vyplývá ze stěžejních žalobních námitek žalobce a to, zda žalovaná postupovala při výpočtu výše starobního důchodu, resp. jeho procentní výměry správně, když omezila procentní výměru starobního důchodu částkou 3.250,-Kč, ač měla podle žalobce aplikovat ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., a respektovat výši 3.800,-Kč. Na tomto místě je nutno především vycházet z toho, na základě jakého právního předpisu vznikl žalobci nárok na starobní důchod. Jak správně v žalobě uvádí, jeho odchod do důchodu při dosažení 50-ti let věku mu umožnilo mimořádné opatření vlády č. 465/1968 Sb., neboť nastoupil do zaměstnání v uranovém průmyslu na pracoviště s rizikem ionizujícího záření před 1.1.1969 (nastoupil 20.11.1967). Už z tohoto logicky vyplývá, že se žalobce nemůže týkat právní úprava v ust. § 24 odst. 1 písm. a) zák. č. 100/1988 Sb., neboť mu nebyl přiznán starobní důchod podle tohoto zákona, nýbrž podle mimořádného opatření vlády č. 465/1968 Sb., které bylo v době účinnosti zák. č. 155/1995 Sb., inkorporováno do ust. § 74a zákona o důchodovém pojištění. Nelze tudíž při stanovení výše starobního důchodu postupovat podle ust. § 24 odst. 1 písm. a), nýbrž nejvyšší výměru starobního důchodu omezit částkou 3.250,-Kč. Žalovaná ke dni 30.6.1996 zjišťovala procentní výměru starobního důchodu v souladu s ust. § 71 odst. 1,4 zákona o důchodovém pojištění v tom směru, že zjistila výši procentní výměry podle zák. č. 100/1988 Sb., a podle zákona o důchodovém pojištění. Procentní výměra podle zák. č. 100/1988 Sb., činila 3.335,-Kč, kterou omezila v souladu s ust. § 24 téhož zákona na částku 3.250,-Kč. Tuto částku pak navýšila podle zák. č. 76/95 Sb., o 38,6%, tj. o 1.255,-Kč

na částku 4.505,-Kč. Při stanovení výše starobního důchodu od 1.6.1998 postupovala správně tak, že k částce 3.250,-Kč měsíčně připočetla 7% redukováného PMV za dobu zaměstnání po nároku, dospěla k částce 3.535,-Kč a tuto částku navýšila o 38,6% podle zák. č. 76/1995 Sb., tj. o 1.365,-Kč na částku 4.900,-Kč, což je výše starobního důchodu zjištěná k 30.6.1996 po jeho úpravě v důsledku získání další doby pojištění po vzniku nároku na důchod, tj. za 1 rok a 336 dnů. Takto stanovenou procentní výměru 4.900,-Kč upravila žalovaná o navýšení 8% podle nařízení vlády č. 19/96 Sb., následně nově zjištěnou výši o 6% podle nařízení vlády č. 218/96 Sb., pak o 8% z nově vypočtené výše podle nařízení vlády č. 129/1997 Sb., a zjistila k 1.6.1998 výši procentní výměry 6.059,-Kč spolu se základní výměrou ve výši 1.260,-Kč jde celkem o výši starobního důchodu 7.319,-Kč k 1.6.1998. Rozdíl mezi touto stanovenou výší a výší vypočtenou žalobcem k 1.6.1998 vznikl tím, že žalobce stanovil nesprávnou výši procentní výměry (84%) zredukováného průměrného měsíčního výdělku, nesprávně (12,25%) stanovil navýšení procentní výměry důchodu za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na důchod, čímž dospěl k jiné částce (po úpravě na maximální částku 5.100,-Kč), než 4.900,-Kč zjištěnou žalovanou. Procentní výměra ke dni přiznání starobního důchodu tak měla činit 6.307,-Kč nikoliv žalovanou zjištěná výše 6.059,-Kč. Žalobcem tvrzená procentní výměra 5.100,-Kč k 31.12.1995, k 1.6.1998 6.307,-Kč měla být dále navýšena o valorizační procenta podle nařízení vlády od roku 1996 do 1998. Tato nově zjištěná částka pak měla být podle žalobce valorizována již od roku 1996 do 31.12.2003, nikoliv částka 4.900,-Kč vypočtena žalovanou. Pokud se týká shora uvedeného postupu při výpočtu výše starobního důchodu provedeného žalobcem a žalovanou soud zjistil zásadní rozdíly na počátku výpočtu v omezení procentní výměry starobního důchodu žalovanou na 3.250,-Kč, což žalobce nesprávně neakceptuje, další rozdíl vznikl nesprávně stanovenou výší starobního důchodu v důsledku získání další doby pojištění po vzniku nároku na starobní důchod, kdy žalovaná správně aplikovala ust. zák. č. 100/1988 Sb., (7% PMV), žalobce dospěl k částce 626,-Kč, což odpovídá úpravě podle zák. č. 155/1995 Sb., a není to přípustné, neboť výše starobního důchodu, ač přiznaného po 1.1.1996 podle zákona o důchodovém pojištění byla vypočtena podle zák. č. 100/1988 Sb., v jeho znění do 31.12.1995. Tyto dva rozdílné kroky na počátku výpočtu výše starobního důchodu žalobce provedené žalovanou a provedené žalobcem způsobily rozdíl ve výši starobního důchodu ke dni 1.6.1998. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí na základě žalobních námitek žalobce dospěl k závěru, že žalovaná stanovila výši starobního žalobce rozhodnutím ze dne 15.11.2010 ve správné výši. Na to navazující stanovení výše starobního důchodu podle nařízeních vlády až do ledna 2009 jsou rovněž v souladu se zákonem a v podrobnostech odkazuje na výrok a odůvodnění rozhodnutí žalované ze dne 15.11.2010.

Soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Námítkou stanovení procentní výše starobního důchodu, tj. zda jde o 84% či 82% z výpočtového základu se soud nezabýval, neboť tuto námítku žalobce nevznesl v námitkovém řízení, resp. proti rozhodnutí ze dne 13.5.2010 a následně proti rozhodnutí o námitkách proti tomuto rozhodnutí ze dne 10.8.2010 žalobce neuplatnil žalobu, nicméně lze vyslovit souhlas se stanoviskem žalované v jejím vyjádření ze dne 31.5.2012.

pokračování

34 Ad 45/2011-54

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., neboť žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. srpna 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně